

Morvai Krisztina - mint számos más felszólalásában - ezúttal is hangsúlyozta, hogy az élet számos területével kapcsolatban nem lehet általánosságban "Európáról" beszélni, mert lehetséges, hogy komoly különbségek vannak az EU régi, gazdagabb tagállamai és a poszt-kommunista "új" tagállamok között s az adott területen el kell érni a felzárkózást kohéziós vagy egyéb források segítségével. A fogyatékkal élő emberek helyzetével kapcsolatban kifejtette:

„Aligha van az emberi jogoknak olyan területe, ahol akkora a fejlődés, akkora áttörés következett volna be az elmúlt évtizedekben, mint a fogyatékos vagy fogyatékkal élő emberek jogainak a területe. Gondoljunk csak bele, hogy mik voltak az esélyei a teljes életre mondjuk egy siketen született gyermeknek 30 évvel ezelőtt, és milyen esélyei vannak most arra, hogy emberi méltóságban és színvonalasan éljen. Gondoljunk arra, hogy például ezt a jelentést is hallássérült és tolmácsolással a munkáját tökéletesen ellátó képviselőtársunk adta a kezünkbe. Amiben viszont nem vagyok biztos, hogy ugyanolyan esélyei vannak-e egy fogyatékkal született vagy fogyatékossgot elszenvedő embernek a régi tagállamokban, vagyis Nyugat-Európában és a régi vasfüggöny másik oldalán. Minden egyes ilyen szakpolitikánál meg kellene nézni, hogy mennyiben valósul meg a kohézió, a konvergencia. Erős a gyanúm, hogy az anyagi lehetőségeket tekintve sokkal rosszabb a helyzet változatlanul az úgymond új tagállamokban, még ha szakemberei gyógypedagógiában, gyógytornában stb. nemzetközi hírűek is.”